

YPPERSTEPRÆSTERNE

Af Sigbjørn Sørensen fhv. efter- og højskoleleder

De usyrede brøds fest, som kaldes påske, nærmede sig. Og ypperstepræsterne og de skriftkloge søgte at finde ud af, hvordan de kunne få Jesus ryddet af vejen, for de var bange for folket... Luk. 22. v.1-6

Forleden sad vi i Fætter Kajfas hus – sådan lidt uofficielt - i gruppen af ypperstepræster – du ved, de præster, som leder andre – er bedre uddannet og - hvis jeg selv skal sige det – har bedre overblik og forstår flere ting. Almindelige mennesker har ikke mulighed for at studere så meget, som vi har, så det er nødvendigt for dem at have sådan nogen som os til at forklare, hvordan bibelen skal forstås, og hvordan man lever et liv i overensstemmelse med loven, som vi læser i de gamle, bibelske tekster.

Vi var nok temmelig frustrerede over, at Jesus igen og igen angriber os – siger, vi er magtsyge og at hans måde at forstå teksterne på, er de rigtige. Hvad ved han om det, og hvem tror han egentlig lige han er? Han siger selv, at han er Guds søn – altså Messias, som vi jøder går og venter på skal komme at befri os fra den romerske besættelse – og helt ærligt... det er for meget!

Vi blev enige om, at det er at håne Gud at kalde sig 'Guds søn' – især når man bare er barn af en tømrer – og at han bringer for megen uro og forvirring blandt vores folk. Et eller andet sted ved vi jo, hvad vi har og det giver tryghed og har virket godt nok indtil nu – men vi ved naturligvis ikke, hvad Jesu revolutionerende tanker bringer med sig... Og hvad var det lige med den vilde forudsigelse af, at Templet – som har stået i århundreder og er vartegn for alle os jøder – skal nedbrydes og opbygges på bare tre dage...? Det tog årevis og masser af slaver at bygge det... tre dage – nej – kom igen!

"Vi må gøre noget – og gerne lidt diskret, så folk ikke flipper helt ud. Ikke under påskehøjtiden, hvor vi mindes den gang, vi slap ud af Egyptens fangenskab... " "Jesus nyder stor opbakning i befolkningen, og vi må forsøge at vende stemningen mod ham... men hvordan?

Pludselig bankede det på døren, og en af Jesu venner spurgte sådan lidt frækt: »Hvad vil I give mig for at forråde Jesus til jer?« Vi kunne straks se, at det var muligt at fælde Jesus – sådan lidt indefra og uden en masse behøvede at finde ud af det; fange ham medens han mindst ventede det. Han tror sig sikker blandt venner – og netop der, slår vi til. Vi blev enige om, at det hemmelige tegn skulle være et kys på kinden, så når Judas, som vennen hed, kyssede Jesus på kinden, så ville vi vide, hvem vi skulle pågribe.

Judas er nu gået igen, og vi sidder tilbage og er spændte på, hvad der kommer til at ske de næste dage, og hvad det er, vi har sat i gang... Vi betaler ham 30 sølvpenge for hans ulejlighed, men også for hans fortrolighed – vi har nu fået mulighed for at ramme Jesus – indefra – hvor han er mest sårbar...

Vi skal nok klare det her, så vi kan komme tilbage til normale tilstande!

Gud er med os!

